

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi zarzut niezgodności z prawem systemu awansów obowiązującego w Trybunale Obrachunkowym Unii Europejskiej wprowadzonym decyzją 53-2014 w sprawie awansów, ze względu na to, że system ten ma wpływ na zdolność organu powołującego do identyfikowania rozbieżności w sposobie oceniania urzędników stosowanym przez poszczególnych oceniających instytucji w zależności od ich subiektywnego podejścia.
2. Zarzut drugi, że decyzja z dnia 4 marca 2016 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD 11 narusza art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, gdyż organ powołujący nie dokonał porównania osiągnięć w sposób równy i obiektywny, na podstawie porównywalnych źródeł informacji.
3. Zarzut trzeci, że uzasadnienie udzielone w odpowiedzi oddalającej zażalenie ujawniło, że decyzja miała szereg oczywistych błędów w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Falcon Technologies International/Komisja

(Sprawa T-875/16)

(2017/C 046/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci R. Sciaudone i G. Arpea)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Komisji, by przedłożyła sprawozdanie końcowe;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 14 października 2016 r., którą Komisja oddaliła ponowny wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentu „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*”.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾
 - Skarżąca zarzuca, po pierwsze, błędne zastosowanie pojęcia interesu handlowego w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Ocena wynikająca ze sprawozdania końcowego, przyjętego w wyniku przeprowadzenia właściwie zbudowanego postępowania administracyjnego, dotycząca przestrzegania przez ICIM rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 920/2013 ⁽²⁾, mającego zastosowanie do jednostek notyfikowanych, nie zawiera żadnej informacji uważanej tradycyjnie za handlową. W każdym razie rzekoma utrata reputacji, która miałaby wynikać z ujawnienia sprawozdania końcowego, sama w sobie nie wystarcza do zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Ponadto z zaskarżonej decyzji nie

wynikają w sposób jasny, analityczny i jednoznaczny aspekty, które skłoniły Komisję do uznania, że dostęp FTI do sprawozdania końcowego byłby szkodliwy dla ICIM, ani też nie wynika z niej wynik rozważenia rzekomych interesów handlowych ICIM oraz interesu jej partnerów handlowych – w tym skarżącej – w poznaniu stopnia niezawodności i wiarygodności jednostki notyfikowanej.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego wyłączenia nadrzędnego interesu publicznego oraz błędnej wykładni i zastosowania art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001

- Należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, gdyż Komisja wyłączyła z jednej strony istnienie nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu, a z drugiej strony istnienie innych interesów publicznych, które mają pierwszeństwo przed interesami chronionymi w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Zasadnicze znaczenie sprawozdania końcowego dla ochrony przed sądami krajowymi zostało pominięte z naruszeniem orzecznictwa wynikającego z wyroku Komisja/EnBW⁽³⁾ i nie zostało uwzględnione jako nadrzędny interes publiczny. Zaskarżona decyzja jest wadliwa także z tego powodu, że interesy ochrony konkurencji i zdrowia publicznego nie zostały uwzględnione jako nadrzędne interesy publiczne.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej wykładni i zastosowania art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001

- W końcu z naruszeniem zasady proporcjonalności Komisja nie oceniła prawidłowo możliwości udzielenia częściowego dostępu do sprawozdania końcowego. Decyzja administracyjna Komisji mogła zostać zaczerpnięta w zakresie, w jakim podane zostały w niej dane wrażliwe lub obiektywnie poufne. Nic nie stało na przeszkodzie sporządzeniu jawnej wersji sprawozdania końcowego, która umożliwiałaby wystarczające zrozumienie oceny ICIM, bez ujawnienia przy tym możliwych (choć mało prawdopodobnych) tajemnic handlowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 920/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie wyznaczania i nadzorowania jednostek notyfikowanych na podstawie dyrektywy Rady 90/385/EWG dotyczącej wyrobów medycznych aktywnego osadzania oraz dyrektywy Rady 93/42/EWG dotyczącej wyrobów medycznych (Tekst mający znaczenie dla EOG).

⁽³⁾ Zobacz wyrok Trybunału z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW (C-365/12 P, pkt 107).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2016 r. – HJ/EMA

(Sprawa T-881/16)

(2017/C 046/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HJ (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: L. Levi i A. Blot, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- nakazanie stronie pozwanej wycofania memorandum z dnia 22 lipca 2015 r., a w konsekwencji odpowiedzi skarżącej z dnia 23 lipca 2015 r., z jej akt osobowych;